

Přijďte se k nám podívat ...

Průběh letošní již čtvrté Ekumenické bohoslužby za krajinu na Sedleckých skalách lze shrnout do několika málo řádek: Bohoslužbu vedl Jiří Kusý, kněz římskokatolické farnosti v Praze - Nuslích. Místo kazatele Josefa Cepla, který byl uveden na pozvánkách, kázal Milan Horák, kněz Obce křesťanů v Praze Na Špejchaře a také zástupce pořádající Ekologické sekce České křesťanské akademie. Konečně Jiřího Nečase, který se pro nemoc nemohl zúčastnit, zastoupila Dana Rotkovská, farářka českobratrského evangelického sboru v Libčicích.

Společný zpěv doprovodil Slávek Klecandr, zpěvák a kytarista, také autor řady textů a kapelník skupiny Oboroh. Po bohoslužbě jsme vyslechli v jeho podání několik žalmů.

Hostem následné besedy pak byl ing. Vladimír Buřt, místostarosta obce Horní Jiřetín, laureát Ceny Josefa Vavrouška za rok 2009 za vytrvalou obhajobu udržitelného rozvoje obcí proti soukromým zájmům těžebních firem, za aktivní upozorňování na chyby v horním zákoně a za snahu zabránit likvidaci obce v důsledku prolomení těžebních limitů.

Za touto zprávou je řada zkušeností a dojmů, o některé z nich se tu chci podělit. Především to je vděčnost, že se shromáždění mohlo konat. Poděkování patří manželům Fettrovým ze Suchdola, kteří nás opět přijali jako hosty na své zahradě, tzv. „poli nad Vltavou“, dále všem kazatelům, pořadatelům a dalším, kteří nějakým způsobem přispěli k přípravě a průběhu bohoslužby i besedy.

Jedním z pořadatelů bohoslužby je Ekologická sekce České křesťanské akademie, na jejíž činnosti se podílejí lidé různých křesťanských vyznání. Její akce jsou vždy neseny v ekumenickém duchu. Kněze Jiřího Kusého jsme poznali až několik týdnů před bohoslužbou díky pozvání našich přátel. Jeho účast je pěkným příkladem ekumeny zdola, která vychází ze setkávání v kostelích všech církví při nejrůznějších příležitostech (křtech nebo svatbách) a kdy se o nějaké ekumeně příliš nepřemýšlí, ale zato se přímo žije.

Také letos dorazila na bohoslužbu skupina poutníků, kteří svou pouť začali od kostela Stětí sv. Jana Křtitele v Dolních Chabrech, který pro ně již od rána otevřela paní Snížková. Šli opět v doprovodu chaberských Sův, klubu Mladých ochránců přírody, kteří této trase přizpůsobili svou klubovou výpravu. Symbolicky tak byly spojeny oba břehy Vltavy.

Nejsilnější dojem z letošní bohoslužby je spojen s vystoupením pana Vladimíra Buřta z Horního Jiřetína. Hovořil s přehledem o situaci lidí na Litvínovsku, o nebezpečí sesunu svahů Krušných hor do děr hnědouhelných dolů, také o jiných neuvěřitelných černých děrách, v nichž mizejí prostředky určené na rekultivaci vydrancované krajiny. Také o stromech, které v tom kraji rostou a tak těžko se kácí. O lidech, kteří se již se zkázou svého kraje smířili, i o těch, kteří nadále usilují o zachování svých domovů a obcí. Program skončil, sbalili jsme stany a naložili lavice, ale v rozhovoru se pokračovalo dál, stále bylo na co se ptát i cestou ze zahrady a ještě chvíli u Benešů v obýváku. Je dobré si uvědomit, jak dobře se vlastně máme, když jen porovnáme okolí svých domů s mosteckou uhelnou pánví. Když jsme se ptali, jak můžeme pomoci, odpověď byla jednoznačná: „Přijďte se k nám podívat.“ Tlumochím toto pozvání dál, na začátku prázdnin a dovolených. Udělejme si výlet na zámek Jezeří a dopřejme si z jeho teras pohled na těžní jámy. Jeďme se tam podívat. Třeba nás při tom napadne, co se s tím dá dělat.

(Anna Hejlová, psáno pro Souterrain 7/8 2011, zpravodaj sboru ČCE v Praze Dejvicích)